

Ekologia

Przewidywane osiągnięcia ucznia:

- uważnie słucha tekstów literackich i wypowiada się na ich temat,
- czyta ze zrozumieniem,
- współpracuje z dorosłym,
- potrafi wyszukać informacje
- potrafi segregować śmieci
- rozumie znaczenie dbania o Ziemię
- doskonali umiejętności plastyczne

Potrzebne będą: pobrane karty pracy i strony z tekstami literackimi, kartki ze zdaniami o etapach produkcji miodu, czyste kartki, kredki, ołówek, duży arkusz papieru, koc.

Uwaga! Sytuacje dydaktyczne oznaczone można wykorzystywać w pracy z dziećmi 6-letnimi.

Plan zajęć:

1.   Jestem ekologiczny - co to znaczy?
2.   Po co nam pszczoły? - czytanie tekstu literackiego.
3.   Miodowa ekologia - prawda czy fałsz?
4.   Jak powstaje miód? – kolejność wydarzeń.
5.   Miodowy komiks - rysujemy pszczoły przy pracy.
6.   Ziemia - czyja to planeta? - doskonalenie umiejętności wypowiadania się, zapisywania myśli za pomocą symboli i piktogramów.
7. Piosenka plastikowego woreczka - zgadnij jak długo żyją śmieci?
8.   Ekologiczny slalom - zabawa ruchowa.
9.   Zielona misja - robimy porządki (karty pracy).

Przebieg zajęć:

1. Jestem ekologiczny - co to znaczy?

Dziecko wraz z rodzicem lub nauczycielem próbuje ustalić znaczenie słowa „ekologia”.
Jakie zachowanie w życiu codziennym określa nas jako człowieka ekologicznego?

Przykłady:

- gaszenie światła, gdy wychodzimy z pomieszczenia

- zakręcanie kranu w trakcie mycia zębów
- niewyrzucanie papierków na chodnik
- sprzątanie po swoim psie
- segregowanie odpadów
- zmniejszenie zużycia plastiku
- używanie opakowań wielorazowych
- wybór ekologicznego środka transportu (rower, hulajnoga, tramwaj)

2. 📖 📖 Po co nam pszczoły? - czytanie tekstu literackiego.

Dziecko słucha opowiadania Magdaleny Kiełbowicz „Ekologia na co dzień” i poznaje historię rodziny bliźniaków, która lubi jeździć do babci i dziadka.

Dorosły zadaje pytania:

- po czym poznasz, że babcia i dziadek żyją ekologicznie?
- dlaczego tak ważną rolę w naszym życiu pełnią pszczoły?
- co tobie najbardziej się podoba w ekologicznym stylu życia?

3. 📖 📖 Miodowa ekologia - prawda czy fałsz?

Po przeczytaniu opowieści o miodowej ekologii, dziecko uważnie czyta zdania napisane niżej i odpowiada: prawda albo fałsz. Dorosły może odczytać wyjaśnienia zamieszczone pod zdaniami. Na koniec wspólnie szukają w internecie informacji na temat wyróżnionych haseł.

1. W domu zabrakło lodu.
2. Przez zanieczyszczenie środowiska jest coraz mniej pszczół.
3. Rodzina postanowiła podróżować do dziadków na hulajnogach.

1. Fałsz. Nie lodu, tylko miodu. Żeby zrobić lód, gdy go zabraknie, wystarczy nalać wody do foremek i wstawić je do zamrażalnika. Nawet mówi się o kimś bardzo bogatym, że ma pieniędzy jak lodu – to znaczy nieograniczenie dużo. Z miodem nie jest tak prosto, a szkoda, bo jest pyszny i zdrowy. Wpisz do wyszukiwarki: **miód właściwości** i sprawdź, dlaczego nazywa się go naturalnym antybiotykiem.
2. Prawda, niestety. Ludzie, którzy troszczą się o przyrodę bardzo się tym martwią, bo pszczoły są ogromnie pożyteczne. Dlatego na różne sposoby pomaga się pszczołom przeżyć. Wpisz do wyszukiwarki: **hotel dla pszczół** i sprawdź, czy ty też możesz taki wybudować.
3. Fałsz. Tak naprawdę wybrali rowery, bo na nich można szybko dojechać nawet na dużą odległość. Ale hulajnoga to także ekologiczny środek transportu, podobnie jak rolki, deskorolki i nasze własne nogi. Żeby w powietrzu były mniej spalin powinniśmy korzystać z pojazdów napędzanych siłą mięśni oraz z komunikacji miejskiej. Wpisz do wyszukiwarki: **ekologiczne środki transportu** i sprawdź, dlaczego lepiej jeździć tramwajem niż samochodem.

4. 📌📌 Jak powstaje miód? – kolejność wydarzeń.

Zapoznanie z etapami tworzenia miodu.

- Rodzic lub nauczyciel kładzie na stole rozcięte i pomieszane kartki z opisem powstawania miodu (każde zdanie znajduje się na osobnej kartce), np.
Pszczola zwiadowczyni odnajduje rośliny miododajnie, które są źródłem nektaru lub spadzi.
Pszczola zwiadowczyni wykonuje taniec, którym informuje pozostałe pszczoły zbieraczki o kierunku, ilości i jakości nektaru.
Pszczoły zbieraczki pobierają nektar do specjalnego zbiorniczka zwanego wolem miodowym i po powrocie do ula przekazują go swoim siostram – pszczołom robotnicom.
Nektar lub spadź zebrana przez pszczoły jest składowana w komórkach plastra, pszczoły ciągle go przenoszą z miejsca na miejsce, a kiedy miód jest już gotowy – pokrywają komórki cienką woskową pokrywą, która chroni miód przed wilgocią, zepsuciem i zanieczyszczeniami.
Dojrzewanie miodu, czyli zagęszczanie słodkiego surowca.
Miodobranie, czyli wydobywanie miodu z plastrów, przepuszczanie go przez sita w celu usunięcia zanieczyszczeń i rozlewanie do słoików.
- Zadaniem dziecka jest ułożenie opisu w odpowiedniej kolejności. W razie problemów dorosły może podpowiedzieć, jaki jest kolejny etap powstawania miodu.

5. 📌📌 Miodowy komiks - rysujemy pszczoły przy pracy.

Po ułożeniu i sprawdzeniu poprawności opisu powstawania miodu, dziecko przygotowuje komiks „Jak powstaje miód?”.

Rodzic rozmawia z dzieckiem o tym, czym jest komiks i jak jest zbudowany. Dziecko rysuje opowiadanie utworzone z sekwencji obrazków z krótkim tekstem w „dymkach”.

6. 📌📌 Ziemia - czyja to planeta? - doskonalenie umiejętności wypowiadania się, zapisywania myśli za pomocą symboli i piktogramów.

- Rodzic i dziecko (lub dzieci) siadają w kręgu na dywanie. Na dużym arkuszu papieru dorosły zapisuje hasło ZIEMIA i prosi dziecko o dorysowanie/dopisanie skojarzeń do tego pojęcia.
- Rodzic rozpoczyna dyskusję o tym, czym dla człowieka jest Ziemia (np. domem, podwórkiem, planetą, lądem, krajem, ojczyzną, glebą, gruntem, polem uprawnym, miejscem do życia). Dziecko stara się wyrazić własne zdanie.

7. 📌 Piosenka plastikowego woreczka - zgadnij jak długo żyją śmieci?

Rodzic czyta wiersz o plastikowym woreczku.

Rodzic proponuje wspólne wykonanie prostej gry memory. Dziecko przy pomocy dorosłego tnie kartki papieru na równe kwadraty. Na części kartek rodzic zapisuje nazwę odpadu, a dziecko rysuje jego symbol. Na takiej samej liczbie kartek rodzic zapisuje liczbę lat potrzebnych na rozłożenie się odpadu, a dziecko określa, czy to długo, bardzo długo, krótko...

Przygotowanie gry to okazja do rozmowy o upływie czasu. Dorosły może zapytać np. „Co będzie za 5 lat?”.

Następnie dorosły układa wszystkie kartki napisem do dołu, a dziecko je miesza. Tak, jak w typowej grze pamięciowej, chodzi o to, by zebrać pary – śmieć i czas rozkładu. Można korzystać ze ściągawki.

Przykłady:

guma do żucia - 5 lat

szkło - 4000 lat

foliowa reklamówka - 400 lat

papier - 6 miesięcy

ogryzek - 5 tygodni

puszka po napoju - 200 lat

plastikowa butelka - 500 lat

8. Ekologiczne gotowanie - zabawa kulinarna.

Rodzic zaprasza dziecko do wspólnego przygotowywania posiłku. Wspólnie ustalają, co będzie na obiad/kolację. Dziecko wyjmuje potrzebne produkty z szafek i lodówki. Jest także odpowiedzialne za sortowanie śmieci. Jeśli ma wątpliwości, odkłada zużyte opakowania, obierki itp. w jedno miejsce (np. do miednicy), a po skończonych pracach kuchennych, wraz z rodzicem, sprawdza na stronie <https://naszesmieci.mos.gov.pl/jak-segregowac>.

W czasie pracy dorosły zadaje pytania, np.:

Skąd się biorą śmieci i kto je produkuje?

Ile codziennie śmieci wytwarzamy, dużo czy mało?

Czy odpady wytwarzają zapachy?

Czy śmieci można spalać w piecu?

Co można zrobić, żeby produkować mniej śmieci?

Ćwiczenie nr 8 można powtarzać codziennie 😊

9. 🌱🌿 Zielona misja - robimy porządki

Dziecko wypełnia wydrukowane karty pracy

Jeśli w domu nie ma drukarki, rodzic może zaproponować inną zabawę: rysowanie plakatu o tematyce ekologicznej, który zostanie następnie powieszony np. na lodówce (przy pomocy magnesów). Przy tworzeniu plakatu można inspirować się infografikami zamieszczonymi na stronie przygotowanej przez Ministerstwo Środowiska.

Marta Polsakiewicz,

Joanna Szulc

Zabawa dramowa:

Tytuł ćwiczenia: Rośnie roślinka

Rodzic i dziecko lub dzieci wybierają między sobą, kto będzie pełnił rolę roślinki, a kto ogrodnika.

Ogrodnik szuka dobrego miejsca do zasiania małego nasionka. Powinno tam być sporo miejsca i światło. Kiedy wybierze już miejsce, zaprasza drugą osobę, by wskoczyła na nie tak, jak nasionko wpada w spulchnioną glebę. Nasionko kuli się na podłodze (stara się być jak najmniejsze).

Ogrodnik delikatnie przykrywa nasionko ziemią (np. kocykiem). Delikatnie ugniata stopami i rękami okolice zasiewu. Potem „podlewa” roślinkę – palcami delikatnie bębni w kocyk, tak jak deszcz stuka o glebę.

Kiedy nasionko jest gotowe, zaczyna kiełkować. Wysuwa głowę spod kocyka, powoli się rozgląda, przeciąga i unosi. Rozwija łodygi – ręce. Wystawia do światła pąk – głowę.

Jeśli w zabawie bierze udział więcej niż jedno dziecko, to drugie może teraz grać „rolę” zjawisk pogodowych. Wachluje roślinę, gdy wieje wiatr. Przytula się do niej i ogrzewa ją, gdy świeci słońce.

Ogrodnik chroni roślinkę, gdy pogoda grozi gradem lub gwałtowną wichurą. Podlewa roślinkę (delikatnie ostukując palcami, jak kroplami wody), a wtedy roślina rośnie jeszcze bardziej i wyciąga się w górę.

Zabawa może trwać tyle, ile macie chęci i pomysłów na odgrywanie scenki. Możecie także zamienić się rolami i jeszcze raz odegrać historię. Na koniec usiądźcie i porozmawiajcie. Jak czuł się ogrodnik? Co było dla niego trudne, a co miłe? Jak czuła się roślina? Co podobało jej się najbardziej?